

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 47/16

Люксембург, 28 април 2016 г.

Решение по съединени дела C-191/14 и C-192/14, Borealis Polyolefine GmbH и OMV Refining & Marketing GmbH/Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft, C-295/14 DOW Benelux BV и др./Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu и др., и C-389/14, C-391/14, C-392/14 и C-393/14 Esso Italiana Srl и др., Api Raffineria di Ancona SpA, Lucchini in Amministrazione Straordinaria SpA и Dalmine SpA/Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto и др.

Служба „Преса и
информация“

Съдът обяви за невалидно максималното годишно количество безплатни квоти за емисии на парникови газове, определено от Комисията за периода 2013—2020 г.

Комисията разполага с 10 месеца, за да установи ново количество, като извършеното преди това разпределение на квоти не може повече да бъде преразглеждано

В рамките на Протокола от Киото Директива на Съюза¹ предвижда съществено намаляване на емисиите на парникови газове² с цел опазване на околната среда. Според Директивата държавите членки могат да разпределят на предприятията, генериращи парникови газове, емисии, наречени квоти³. Част от наличните квоти⁴ се разпределя безплатно. Когато количеството на предварително разпределените от държавите членки квоти е по-голямо от максималното количество безплатни квоти, определено от Комисията, се прилага единен коефициент за междусекторна корекция („корекционен коефициент“) за уеднавяване на тези стойности и намаляване на предварително разпределените квоти⁵.

Няколко предприятия, които генерират емисии на парникови газове, подават жалби пред съдилищата в Италия, Нидерландия и Австрия срещу актове на националните органи, които отговарят за разпределението на квоти за емисии на парникови газове. Те оспорват валидността на националните решения за разпределение за периода 2013—2020 г. и косвено максималното годишно количество квоти (и корекционния коефициент), определено от Комисията в две решения от 2011 г. и 2013 г.⁶. Националните юрисдикции, които са сезирани с жалбите, искат от Съда да се произнесе по валидността на решенията на Комисията.

¹ Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 275, стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 78), изменена с Директива 2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. (ОВ L 140, стр. 63).

² Основният газ, който води до парниковия ефект на земята е въглеродния диоксид (CO₂).

³ Квотата съответства на изпускане в атмосферата на равностойността на един тон въглероден диоксид.

⁴ **Общото количество налични квоти** се изчислява въз основа на оценка на всички предходни емисии, а от 2010 г. с **годишно намаление с 1,74 % („линеен коефициент“)**.

⁵ Възможно е търсенето да е за количество, по-малко от максималното. В този случай разликата се предлага на търг и не се използва корекционен коефициент. Освен това Директивата предвижда постепенно намаляване на безплатните квоти с оглед на прекратяване на **безплатното разпределение през 2027 г.** Следователно след тази дата ще има само квоти, продавани на търг.

⁶ Решение 2011/278/ЕС на Комисията от 27 април 2011 година за определяне на валидни за целия Европейски съюз преходни правила за хармонизираното безплатно разпределяне на квоти за емисии съгласно член 10а от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 130, стр. 1) и Решение 2013/448/ЕС на Комисията от 5 септември 2013 година относно националните мерки за изпълнение за преходното безплатно разпределяне на квоти за емисии на парникови газове в съответствие с член 11, параграф 3 от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 240, стр. 27).

С постановеното днес решение Съдът най-напред приема, че решението на Комисията от 2011 г., което изключва възможността да се вземат предвид емисиите от генератори на електроенергия при определянето на максималното годишно количество квоти, е валидно. Всъщност от Директивата следва, че **за разлика от емисиите, отделяни от промишлените инсталации, емисиите, отделяни от генераторите на електроенергия, никога не се взимат предвид** за определянето на максималното годишно количество квоти. **В това отношение Комисията няма никакво право на преценка.** Такова асиметрично третиране на емисиите е в съответствие с целите на Директивата.

Що се отнася до решението на Комисията от 2013 г., а именно това, което определя корекционния коефициент, Съдът посочва на първо място, че от 1 януари 2013 г. приложното поле на Директивата се разширява така, че включва по-специално емисиите, свързани с производството на алуминий и с някои отрасли на химическата промишленост. След това Съдът подчертава, че съгласно текста на Директивата и въпреки текстовете на различни езици, които са попречили на еднаквото ѝ тълкуване и прилагане от различните държави членки, **Комисията е длъжна при изчисляване на максималното годишно количество квоти да вземе предвид само емисиите от инсталациите, включени в схемата на Общността от 2013 г. нататък**, а не всички емисии, включени след тази дата. Така Комисията е трябвало да следи за това държавите членки да ѝ предоставят съответните данни. В случай че тези данни не ѝ позволяват да определи максималното годишно количество квоти, и поради това корекционния коефициент, тя е трябвало поне да поиска от държавите членки да извършат необходимите корекции. Комисията обаче е взела предвид данни от някои държави членки, които, за разлика от други, ѝ съобщават емисиите, отделени при новите дейности, извършени в инсталации, вече обхванати от схемата за търговия с емисии преди 2013 г. **В този смисъл решението на Комисията е невалидно.**

Следователно в зависимост от данните, които ще бъдат предоставени от държавите членки въз основа на посочените от Съда критерии, максималното годишно количество квоти би могло да бъде по-голямо или по-малко от определеното до момента от Комисията.

Що се отнася до изтеклия до момента период, за да се избегнат тежките последствия за голям брой добросъвестно установени правни отношения, Съдът постановява, че отмяната на корекционния коефициент няма да има действие за окончателните разпределения, които вече са направени в държавите членки въз основа на уредба, която се счита за валидна.

Що се отнася до периода след датата на постановяване на решението, обявяването на невалидността създава временна празнота в правото, която може да създаде опасност от прекратяване на прилагането на схемата за търговия с квоти и следователно застрашава постигането на целите на Директивата. Поради това Съдът постановява, че неговото решение ще има действие едва след изтичането на срок от десет месеца от датата на постановяването му, за да позволи на Комисията да приеме необходимите мерки.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708